

Bryūlā Oaūgala

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JEKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBA LAUZU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 37 (2675)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 27. marta

Maksā
2 kap.

Par lauksaimniecības vadīšanas pārkārtošanu

PSKP Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes lēmums

PSKP Centrālās Komitejas mar-
ķi. Plēnums norādīja, ka pašreizējā
lauksaimniecības vadīšanas struk-
tūra neatbilst pieaugušajām prasī-
bām un ir radikāli pārkārtojama.
Pildot PSKP Centrālās Komitejas
Plēnuma lēmumu «Komunisma celt-
niecības pašreizējais posms un partijas
uzdevumi lauksaimniecības
vadīšanas uzlabošanā», PSKP
Centrālā Komiteja un PSRS Mi-
nistru Padome 1962. gada 22. mar-
tā pieņēma attiecīgu lēmumu.

Lēmumā paredzēts nodibināt ap-
galbos, novados un republikās te-
ritoriālās kolhozu un padomju
saimniecību (vai padomju saimniecību un kolhozu) ražošanas pārval-
des lauksaimniecīskās ražošanas
vadīšanai. Teritoriālā ražošanas
pārvalde tiek nodibināta vairākiem
rajoniem. Tur, kur ir specifiski ap-
stākļi, ražošanas pārvaldi var dibināt viena administratīvā rajona
robežas.

PSKP Centrālā Komiteja un
PSRS Ministru Padome piešķir se-
siju nozīmi ražošanas pārvalžu
izveidošanai kā galvenajam pos-
mam lauksaimniecības vadīšanas
radikālā uzlabošanā. Visai pārval-
des darbībai jābūt vērstai uz lau-
ksaimniecības produktu ražošanas
palielināšanu, rūpējoties, lai katrā
ziņā tiktu izpildīti valsts iepirkuma
plāni, radītas nepieciešamās
valsts rezerves un fondi kolhozus
un padomju saimniecībām.

Teritoriālām un kolhozu un pa-
domju saimniecību (vai padomju
saimniecību un kolhozu) ražošanas
pārvaldēm uzdots rūpēties, lai tikt-
tu izpildīti, un kontroliet, kā tiek
pildīti partijas un valdības lēmumi
par lauksaimniecību, lauksaimniecī-
bas produktu ražošanu un sagādi,
rūpēties par valsts disciplīnas
stingru ievērošanu, kā arī
veikt dažādus pasākumus, lai kolhozi
un padomju saimniecības kļūtu par rentabīliem lauksaimniecības uzņēmumiem, kas dod
daudz preču produkcijas.

Pārvalžu vispirmaiš pienākums
ir pareizi organizēt ražošanu, dar-
ba normēšanu un samaksu kolho-
zos un padomju saimniecības, pla-
ši ieviest darba papildapmaksu vi-
sās kolhozu ražošanas nozarēs un
premiālā akorda atalgojuma sistē-
mu visās padomju saimniecību ra-
žošanas nozarēs. Kolhozniekus, pa-
domju saimniecību strādniekus un
lauksaimniecības speciālistus vēl
vairāk ieinteresēt ražošanas palie-
nāšanā ir ļoti svarīgs lauksaimnie-
cības sekmīgas attīstības nosacī-
jums.

Viens no galvenajiem pārvalžu
uzdevumiem ir nostiprināt kolhozus
un padomju saimniecības ar kadriem.
Pārvaldēm jābūt operatīviem
orgāniem, tām savas pūles vispirms
jākoncentrē tur, kur vērojami trū-
kumi organizatoriskajā un ražo-
šanas darbā, lai uz vietas atrisinātu
radušos jautājumus.

Pārvalds ir inspektori organiza-
tori, kuri kontrolē kolhozus un pa-
domju saimniecības un sniedz tām

palidzību; viņi pārzin noteiktu skai-
tu saimniecību. Lēmumā norādīti
inspektora organizatora galvenie
pienākumi.

Teritoriālās ražošanas pārval-
des jābūt savienoto republiku Ko-
munistisko partiju CK, partijas no-
vadu vai apgalbu komiteju par-
torgiem ar instruktora grupu, kuru
uzdevums palidzēt kolhozu un pa-
domju saimniecību partijas pirmor-
ganizācijām. Partorgs strādā ciešā
kontakta ar partijas rajonu komi-
tejām.

Teritoriālā pārvalde nepiecie-
šams arī republikas komjaunatnes
CK, komjaunatnes novada vai ap-
galba komitejas jaunatnes organi-
zators ar instruktora grupu. Viņa
galvenais uzdevums ir sniegt kol-
hozu un padomju saimniecību kom-
jaunatnes organizācijām palidzību
jaunatnes audzināšanā, tās mobiliza-
cijām uz uzdevumu veikšanai, ko
partija un valdība izvirzījušas kol-
hozijem un padomju saimniecībām.

Atzīts par lietderīgu teritoriālā-
jās ražošanas pārvaldēs noorganiz-
ēt partijas apgalbu komiteju, ap-
galbu izpildkomiteju un autonomo
republiku Ministru Padomju, par-
tijas novadu komiteju un novadu
izpildkomiteju, apgalbos neiedali-
to savienoto republiku Komunisti-
ko partiju CK un Ministru Padomju
starprajonu laikrakstus.

Teritoriālās ražošanas pārvaldes
kolhozus un padomju saimniecības
vada uz demokrātiskiem pamatiem
un šai nolūkā nodibina ražošanas
pārvaldes padomi. Padomes sastāvu
apstiprina partijas un padomju
orgāni.

Sakarā ar pārvalžu nodibināšanu
tieki likvidētas rajonu (starprajonu)
valsts iepirkuma inspekcijas, rajo-
nu (starprajonu) padomju saimniecī-
bu tresti. Jaundibināmo pārvalžu
pārziņā tiek nodotas padomju saim-
niecības, rajoju veterīnārs ārstnie-
cības iestādes, daudzas lauksaim-
niecības stacijas un laboratorijas.

PSKP Centrālās Komitejas un
PSRS Ministru Padomes lēmumā
paredzēts nodibināt apgalbos, no-
vados un autonomajās republikās
lauksaimniecības komitejas. Komite-
jas priešgalā jābūt partijas ap-
galba, novada komitejas pirmajam
sekretāram. Komiteja ir atbildīga
par apgalba (novada, republikas)
lauksaimniecības attīstību. Atzīts
par nepieciešamu nodibināt apgal-
bos, novados un autonomajās re-
publikās lauksaimniecības produktu
ražošanas un sagādes pārvaldes
ministrijas).

Savienotajās republikās pare-
dzēts nodibināt lauksaimniecības
komitejas. Lauksaimniecības komi-
teja jāvada savienotās republikas
Komunistiskās partijas CK pirmajam
sekretāram. Komitejai jāorganizē
lauksaimniecības un sagādes
jautājumos pieņemto partijas un
valdības lēmumu izpilde, jānes at-
bildība par republikas lauksaimnie-
cības attīstību. Republikas lauksaim-
niecības komiteja iesniedz at-
tiecīgus priešlikumus savienotās

republikas Komunistiskās partijas
Centrālajai Komitejai un Ministru
Padomei.

Savienotajās republikās tiek iz-
veidotās lauksaimniecības produktu
ražošanas un sagādes ministrijas
ar republikas Ministru Padomes
priekšsēdētāja pirmo vietnieku
priešgalā. Sakarā ar to savienotajās
republikās tiek likvidētas sagādes
ministrijas, padomju saimniecību
galvenās pārvaldes un ministri-
jas.

PSKP Centrālā Komiteja un
PSRS Ministru Padome nolēma
nodibināt Savienības Lauksaimnie-
cības komiteju. Komitejas priekšsē-
dētājs ir PSRS Ministru Padomes
priekšsēdētāja vietnieks, komitejas
loceklī — atbildīgi valsts iestāžu
darbinieki.

Komitejas galvenā funkcija ir
organizēt operatīvu pārbaudi, kā
partijas un valdības direktīvas
lauksaimniecības jautājumos tiek
pildītas tiklab centrā, kā arī uz
vietām.

Savienības lauksaimniecības ko-
mitejai ir tiesības savās sēdēs
noklausīties attiecīgo ministriju, re-
soru, tautas saimniecības padomju
un citu organizāciju vadītāju pār-
skatus, kā arī šīs organizācijas pildi-
jušas plānus un uzdevumus.

PSKP Centrālā Komiteja un
PSRS Ministru Padome uzsiek par
pienākumu savienoto republiku Ko-
munistisko partiju CK un savienotu
republiku Ministru Padomēm
pārkātot un organizēt pārvaldes
aparātu un izraudzīt vajadzīgos
kadrus.

Lai palielinātu teritorialo ražo-
šanas pārvalžu darbinieku mate-
riālo ieinteresētību, paredzēta pre-
mēšana par lauksaimniecības pro-
duktu ražošanas un iepirkuma
plānu izpildi un pārsniegšanu.

PSKP Centrālā Komiteja un
PSRS Ministru Padome vērš par-
tijas un padomju organizāciju uz-
manību uz to, ka ražošanas pār-
valžu darbiniekiem jau ar pirmajām
dienām jāiekļaujas aktīvā cī-
nā, lai realizētu PSKP CK Plēnu-
mā paredzētos pasākumus lauksaim-
niecības produktu ražošanas
palieināšanai.

(TASS)

Sajās dienās LPSR Politisko zināšanu un zinātnu popularizēšanas biedrības Jekabpils nodaļas valde apspreida sacensības rezultātus starp lektoru grupām. Valde atzīna, ka visaktīvāk darbojušies Daudzeses lektori. Tie gada laikā savā ciemā nolasījuši 190 lekcijas. Grupai piešķirta naudas pārvaldes 80 rubļu apmērā.

Otrajā vietā ierindojusies kolhoza «Leņina ceļš» lektoru grupa, ko vada b. Hauks. Gada laikā šīs grupas lektori nolasījuši 106 lekcijas. Pats b. Hauks ar lekcijām uzstājies arī rajona centrā un citur. Grupai piešķirta naudas pārvaldes 60 rubļu apmērā.

Neretas un Seces lektoru grupām, ko vada bb. Gūtmane un Spule, piešķirta III vieta, vienlaicīgi izsniedzot katrai 40 rubļu lielu naudas pārvaldes 1. vieta un naujas pārvaldes 80 rubļu apmērā.

Valdes sēde noklau-

Prēmijas labākajām lektoru grupām

sījusies Biržu lektoru grupas vadītāja b. Pošeiko ziņojumu par šogad paveikto lekciju propagandas laukā.

Pieņemts lēmums 7. aprīlī Jekabpils partijas rajona komitejas telpās sasaukt kārtējo rajona nodaļas konferenci. Pārstāvniecības norma noteikta viens delegāts no katrām 5 biedrības biedriem. Delegāti uz konferenci ievēlamā grupa sa-
nāksmēs.

G. Liepiņa, LPSR Politisko zināšanu un zinātnu popularizēšanas biedrības Jekabpils rajona nodaļas atbildīgā sekretāre

Par kaujiniecīku politisko agitāciju

Lielā politiskā pacilātībā norisa PSRS Augstākās Padomes vēlēšanas Sāvienas ciemā. Lauku laidus visas tautas svētkus sagaidīja ar jauniem panākumiem ražošanā, kultūras darbā, izrādīja lielu aktivitāti pirmsvēlēšanu pasākumos, vienprātīgi balsoja par komunistu un bezparteisku bloka kandidātiem. Politiskās un darba rosmes izraisīšanā liels nopelns agitatoriem, viņu dedzīgajām, iedvesmojošajām pārrunnām ar iedzīvotājiem. Krustpils rajona Sāvienas ciema Leņina kolhoza agitatoru kolektīvs, kas savā rīndā apvieno 20 agitatoru, veica plašu masu politisko darbu.

Pārrunas par padomju vēlēšanu demokrātisko sistēmu, iekšpolitiskajiem un starptautiskajiem jautājumiem agitatori saistīja ar konkrētiem uzdevumiem, ko padomju tautai izvirzījis PSKP XXII kongress, nesenais PSKP CK marta plēnums, ar kārtējiem darbiem, kas veicami saimniecībā, uzņēmumos. Interesantas un dzīvas arī arī vēlēšanas rītdienas perspektīvas, norādīja uz kolhoznieku vietu lielo uzdevumu risināšanā. Uz daudzajiem jautājumiem pārrunu dalībnieki saņēma izsmejošas atbildes.

Tagad mūsu agitatoru visu uzma-
nību koncentrē, lai palielinātu kolhozniekiem atklātā neizmantotās re-
zerves ražošanas kāpināšanā. Pārrunu tematika aptver jautājumu ioku par gatavošanos pavasara lauku darbiem, PSKP CK marta plēnuma uzdevumiem.

Viens no mūsu agitatoru mērķiem ir panākt, lai visi darbalau-
dis pēc savām spējām un dotībām piedalītos ražošanā, sabiedriski de-
rīgā darbā. Cenšamies ieteikt mā-
jās turpmāk palikties vēlēšanu laiku mik-
rorajoni — 8—10 kolhoznieku sētas.

Leņina kolhoza agitatori nepārtrauc vēlēšanu kampaņas laiku ro-
siņo politisko darbu lauku darba lau-
žu vidū. Agitatori turpinās apmeklēt kolhozniekus. Viņiem arī turpmāk paliks vēlēšanu laiku mik-
rorajoni — 8—10 kolhoznieku sētas.

Diemžēl, pagaidām ne visi mūsu kolektīva agitatori vienlīdz aktīvi piedalās politiskās audzināšanas pasākumos. Pārējos kolektīva loceklus neapmierina bb. Kupša, Au-
zīnas, Gurtajas pasivitātē. Sie bie-
ri maz runā ar cilvēkiem, nesavie-
no savu tiešo darbu ar agitatora piemāku pildīšanu.

Mūsu mērķis — panākt visu ciema iedzīvotāju aktīvu piedalīšanos ražošanā, kultūras un sabiedriskajā dzīvē, komunisma celtniecībā — labāk un drīzāk vainagosties panā-
kumiem, ja neviens lauku sēta, ne-
viene ģimene neizpaliks ārpus agitatora politiskās agitācijas.

J. Ārsminieks,
Pļaviņu patēriņāju biedrības tirdzniecības daļas vadītājs

J. Līdaks,
Krustpils rajona Leņina kolhoza agitācijas kolektīva vadītājs

JAUNS AUTOVEIKALS

Pa Klintaines un Vietalvas ciemu ceļiem pēdējā laikā sākusi kursēt neparasta automašīna. Tas ir Pļaviņu patēriņāju biedrības auto-
veikals. Reizi nedēļā ceļojošais veikals iegriežas Klintaines skolā, Selišķu un Silījānā apdzīvotajās vietās, Vietalvas padomju saimniecībā. Šoferis — veikalvedis Kārlis Culķstens atved strādniekiem, kolhozniekiem un skolniekiem dažādas pirmsām nepieciešamības preces. Autoveikals var iegādāties maizes izstrādāju-
mus, cukuru, putraimus, konservus, sāli, sērkociņus, rakstāmpiederu-

VLIKJS XIV KONGRESA DELEGĀTE

Ar sviedru sāli Tavas gaitas svērtas, Par istu sirdi – ista laime dota...

Uz balti klāta galda atvērta burtnīca ar algebrisku vienādojumu, blakus mācību grāmatas, bet pati skolniece ar draiskajām matu sprogām iegrīmusi domās.

— Kur gan tas «āķis»? — pūlas atminēt Ausma, kurai matemātika arvien padevusies viegлāk par ciem prieķītēm. Dzīvē dažbrīd jārisina ne šādi vien uzdevumi.

... Liekas, tas bija ne pirms četriem gadiem, bet pavism nesen, kad Ausma Avena tādā pavasarīgā dienā kā šodien nodeva sacerēju mu latviešu valodas literatūrā. Temats – kaut kas par turpmākajiem mērķiem, savu vietu dzīvē. Grūti jau 7. klasē, sešpadsmit gadu vecumā pateikt kaut ko noteiktu, bet Ausma tomēr rakstīja: «Strādāšu lopkopībā, vislabāk par slaucējus». Uzrakstīja un pie tā ari palika. Tieši, gadu jauniete kopa vienu grupu divatā ar māmu – ari slaucēju. Uz viņas vārda ari skaitījās visas brūnajās. Tā kā neērti uzreiz bija skriet pie Vietvalas padomju saimniecības direktora un prasit sev pāstāvīgu govju pulku. Varbūt neuzticēs, sak, kas nu tāds meitēns par lopkopī!

Bet pēc gada jaunā lopkope saņēma «mantojumu» no slaucējās M. Polozas. Bet, mīlo cilvēk, kas tās bija par govīm! Ne piena, ne izskata. Par tādu leguvumu nebija ko prieķīties. Bet Ausmā ielegās spīts: «Lai tur vai kas, viņa gan vēl parādis, ko spēj!» Te Ausma sāka risināt savu pirmo lielāko pāstāvīgās dzīves vienādojumu.

Sōļus neskaitīja — te viņa bija kūli, piefermas lauciņā, te jau ar izkapti un grābekļi plecos Ausmas redzēja āboliju val mīstra laukā. Atlaba gotīnas, plens sāka plūst bagātīgā straumē...

— Maija, nav ko skraidelēt bez darba apkārt un lūkoties uz pilsētas pusē! Nāc slaukt govīs, redz, mātei jau rokas plekušas, — Ausma kādā dienā sāka agītēt māsu. Un Maija pēc nelielas šaubīšanas piekrita māšelei. Taisnība, ar četrām klasēm nez vai ir tiesības cerēt uz augstām līetām, bet te, laukos, katrs cilvēks taču tik vajadzīgs. Un Maija sāka sojot vecākās māsas pēdas.

— Govīs uzticēt ganīt citam? Nē, pašas kopjam, pašas prafīsim paganīt, — Ausma nolēma kopā ar visu ģimeni. Brālis var palīdzēt vasaras brīvlaikā, bet mēs ar Maiju — pārējā ganību sprīdi... Un tagad tas jau vairākus gadus nerakstīs likums.

Grūti pateikt, kurš īsti bija tas ierosinātājs par elektrolīnijas pagarināšanu līdz «lates» fermā, bet fakts ir neapstrādams — Ausma un viņas māsa šajā lietā spēlēja ne pēdējo vijoli. Meičas nēma rokās darba rīkus, uzvilkā garos gumijniekus un iekērās alkšņu puduru kā dadzīs — cīta stigu pievadlīnijas ierīkošanai. Protams, pēc tam, kad mājas solis padarīts — lopīni pāēduši, padzēruši, ar vārdu sakot, fermā kārtība.

Ausma domīgi uzsmaida gaišajāl spuldzei pī griestiem: «Kā tu, mīļā, man palīdzi tagad vēlajās vākara stundās pie grāmatām!»

... Septiņgades trešais gads atnesa sev līdz jaunas vēsmas, liecas ieceres un sapņus. Ari komjaunieiti Ausmai to netrūka. Vispirms jau darbs un vēlreiz darbs. Saistības — 3265 kg no govīs. Un tas kādrezīz atpalikušā grupā, kur tūkstoti un pusotra no govīs vairāk neizspieda! Protams, ari trīs tūkstošus Ausma no debesīm nenolasīja — iepriekšējā gadā kāpinājums uz govī sasniedza apmēram 900 kg. Viņa zināja, ko spēj, ko var panākt, ja rokas kaist un nebaidās darba.

Pavasarī nāca ar siltu staru kūjiem, bet par dabu neatlikā laika jūsmot — zirgs ilksis, un rati ar meiteni aizlīgo uz rūdzu lauku, kur iedalīta zaļbarība loipem. Dzied izkaps, kuru vadīt Ausma prot ne sliktāk par vienu otru «štata» plāvēju, suligais zelmenis gulst silēs. Vēlāk — kārtā ābolīnam, kukurūzai, biešu lapām:

— Brigadier, nu, brigadier, kur rīt plaus kukurūzu? — Ausma neļiek mieru b. Briežkalnam. Meičai sava viltība — traktors vai skābarības kombains taču malas neapplaus, te vajadzīgi daži plāvēji ar

izkaptīm. Un Ausma ar māsu, lūk, jau viņu pulkā! Bet ko nopļauj — to vezumā iekšā un uz fermu brūnām! Ikdienas rēķini Ausmas burtnīcā rāda — izslaukums kāpj, kukturūza veic savu!

... Un te nāk prātā ari mana pirmā satīšanās ar čaklo slaucēju komjaunieti A. Avenu. Tas bija pērn oktobra saulainajās dienās. Ganības kļuvušas pliekānas, ābolīņa lauki no fermas patālu — kamēr pusdienu laikā atdzēn, izslauc, maz laika paliek loipem ēšanai. Tomēr Ausma atrada vienkāršu izēju — pusdienu nedzina vis mājās, bet lika kannas un spaiņus ratos un braucu uz patālajiem atāliem slaukt govīs. Vairums fermās pieņem izslaukums kritīs, bet Avenu grupās pieauga par 2—3 l uz govī. Atmiņā palīcis stingrais rokas spiediens, cītā plauksta, kādas mēdz būt tikai celtniekiem un slaucējām.

«Bet kā ar mācībām, vai samierināties ar tām 7 klasēm?» bieži uredīja apziņa. «Tu taču strādā, piedalies pašdarbībā, veic komjaunatnes pirmorganizācijas uzdevumus, lasi grāmatas, žurnālus...» pretīsīca cita sīka balstīta. Tā bija pašapmierinātība. Bet Ausma tai ne paļāvās. Vieglākās pretestības ceļē vienmēr ir īsākais un labākais...

Kad šajā mācību gadā Odzienas astongadīgajā skolā atvēra Krustpils neklātīties nodalas konsultācijas punktu, 8. klasi sāka apmeklēt ari viņu. Neteiksim, ka viegli divas reizes nedēļā soļot 6 kilometrus pa sniegoto ceļu uz skolu, netri līdz pusnaktij risināt vienādījumus, lasīt literatūru. Bet Ausma stingri kāpj pāri zinātnes klinšainajām takām, nebaudoties ne tālā ceļa, ne šoziemas sniega kupenu, ne atpūtai nolaupīto stundu.

«Ja meiča kaut ko nodomās, ja viņai uzticēs kādu uzdevumu, zini, to viņa izdarīs,» isi A. Avenu raksturo padomju saimniecības kom-

Sabiedrība piedalās skolas pārkārtošanā

Ar jauno mācību gadu jāpabeidz pāreja uz astongadīgo izglītību. Tāds ir uzdevums. Skolu sagatavošana šim jaunajam cīleņam prasa daudz lielāku un atbildīgāku darbu nekā iepriekšējos gados. Vispirms jānodrošina 8. klasei nepieciešamais skolēnu kontingents. Salas skolas 7. klasei mācības 10 skolēnu, kas visi ir sekmīgi. Viņus ari pārcels uz 8. klasi. Kā vecāki, tā ari skolēni priečājas, ka vēl vienu gadu varēs turpināt mācības līdzšinējā skolā, vienīgi Juris Butlers spriež, ka lietderīgāk būtu strādāt un mācīties vakara skolā. Protams, ar to nav teikts, ka skolēnu skaits jaunavērtajā klasē nevarētu būt lielāks.

Daudz grūtību sagādā telpu jātājums. Tās vajadzīgas 8. klasei un vismaz diviem kabinetiem. Pāgaidām būs jāsamierinās ar klasēm — kabinetiem, jo vēl nav iespē-

jaunatnes pirmorganizācijas sekretārs Uldis Purgailis.

Laikam tieši komjaunietes neatlaides, viņas nemierīgā rakstura dēļ, kas neļauj stāvēt nomāļus, Ausma Avenu Krustpils rajona komjaunības ievēlēja par delegātu uz Latvijas komjaunatnes XIV kongresu. Tieši par tiem virs saistībām iegūtājiem 215 piena litriem no govī pērn viņa ari saņēma Goda rakstus no pašu saimniecības, rajona izpildī un komjaunatnes rajona komitejas. Un netikai par tiem...

Viss tālākais Ausmai liekas kā sapnis — brauciens uz Rīgu, republikas kongresu, priečīgas tikšanās un iepazīšanās ar citu rajonu delegātiem.

Uz baltā galda sabirst vesela kaudze dažādu brošūru, kuru skaitā jaunā partījas Programma, delegeēta bloknots ar aprakstītām lāpām, komunisma cīlāju morāles kodekss, sarkanais mandāts ar Nr. 102... Ausmai tie ir loti dārgi. Tie atgādina lielu sarunu par nākotni, tās uzdevumiem. Kaut vai kongresa otrā dienā... Vairāk simtu delegātu zālē kā pirmo nosauca viņas uzvārdu. Delegāte uz Vissavienības jaunatnes lielo forumu, XIV kongresu, LKJS CK locekle. Ak mūžs, kā lai sārtums nesakāpī vaigos, kā lai neiedrebas sirds! Tik liels gods, bet par ko iestī? Un Ausma nevar saprast: darīts taču vienkāršais lopkopes darbs, kādu veic simtiem un tūkstošiem.

... Meitene paskatās pulksteni: laiks doties uz kūti pabarot brūnājas un tad zīgli uz skolu. Šodieni atrodiena, bet piektieni vakarā atkal kora mēģinājums. Pa ceļam vajadzētu iegriezties mehāniskajā darbībā pie sekretāra, aprūpīties, par sapulci. Nu jau labu laiciņu nav bijušas, bet pavasarīs nāk ar joni, un tātad ari komjaunīšiem un viņai kā pirmorganizācijas, rāna komitejas locekļei uzdevumu atlīk likām.

— Maija, ejam! — uzlikusi sarkanu vilnas cepurīti un pakērusi portfelī, Ausma jau kāpj no siekšņa. Ari māsa klāt — ceļš uz skolu kopīgs, jo Maija mācās neklātīties 5. klases.

— Bet cik gadu tev, Ausma? — ieinteresēta jautāju. VLKJS kongresa dienās — 17. aprīlī palikšot apalī divdesmit. Lūk, kāda laimīga sagadīšanās! Nav slīkti sākts starts.

Iedamas meitenes spriež par to, ka drīz ziema nometis sniega segu, upes līcīs un ari viņu skaistajā mežu ielokā atnāks pavasarī. Ziedēs mežābeles, lūk, tur, ceļmalā, kur dažreiz meičas, no sarīkotuma vai kino skriedamas, mil atvilk elpu, ieelpot zemes dvašu. Viteros putni, sasaucoties tūkstoši balsim. Katrs koks, ceļa pagriezienīs Ausmāl pazīstams kā pašas daudzības, cieši pleaudīs sirdījā tāpat kā darbs un meklējumi, kas padara cilvēku skaistu un bagātu.

R. Belousova

jams nodrošināt ar dzīvokļiem skolā dzīvojošos skolotājus. Jādomā arī par dzīvokļiem jaunajiem speciālistiem. Par to rūpējas Salas ciemā padomes izpildīkomiņas prieķīsētāja b. Lejīna. Viens dzīvoklis netālu no skolas jau dabūts. Pēc nepieciešamā remonta to nodos skolas rīcībā. Ari kolhoza «Vārpaz» prieķīsētājs b. Šeinovs apsolījis dzīvokli skolotājiem jaunelāmajā dzīvojamā mājā.

Līdz ar pāreju uz astongadīgo izglītību skolēni šovasar čakli piedalīsies kolhoza darbos. Katrs skolēns, sākot ar 3. klasi, rāvē 0,1 ha cukurbiešu. Audzēsim kukurūzu graudiem 3 ha platībā, turpināsim šeības darbus putnu fermā.

M. Balode,
Jēkabpils rajona Salas prieķīsētāja skolas direktore

Mēs atskaitāmies

Zalves ciema tautas namā notika tematisks vakars «Mēs atskaitāmies». Par pagājušā gadā veikto, nepilnībām darbā un nākotnes nodomiem atskaitījās Zalves lauku slimnīcas ārsti b. Tjarve, kurš ir ari Zalves ciema kultūras komisijas prieķīsētājs. Lielu atvieglinājumu medicīniskajā apkalpošanā pagājušajā gadā pacientiem sniegtā Zalves slimnīcas kolektīvs. Pēc ārsta izmeklēšanas tai pašā dienā var apmeklēt rentgena kabinetu, laboratoriju, tūlit saņemt analīžu rezultātus, iegādāties zāles. Tā pārkārtojot darbu, ir paātrināta slimību diagnozes noteikšana. Ir iegādāts diatermijas aparāts, kas jau funkcione.

Loti rosīgi ir ciema tautas nama daudznie pilīgi. Kopā ar ciema deputātiem darbojas 21 biedrs, kuri aktīvi piedalījušies dažādu pasākumu organizēšanā. Pagājušajā gadā kultūras komisija darbu no pripēti plānoja, ari cīnījās par nodomu izpildī. Viens no vērtīgākajiem pasākumiem, ko komisija veica pagājušajā gadā, bija skolas vecuma jauniešu, kuri šobrīd strādā, vakara mācību organizēšana, lai dotu viņiem iespēju iegūt 7 klasē astongadīgā skolā.

Daudz veikts jauno tradīciju ievedīšana sadzīvē. Organizētas meža dienas. Ierikots ābeiķrīzs pie slimnīcas, apstādīja ceļu no Zalves slimnīcas līdz tautas namam ar ābītēm. Skolēni iestādīja par godu PSKP XXII kongressam skolas teritorijā klavas, ozolus un liepas.

Zalves astongadīgā skolas direktors b. Zariņš runāja par jaunatnes audzināšanas problēmām. Pagājušā gadā visi skolēni piedalījās praktiskā darbā kolhozā «Nākotnes kalējs». Nesekmīgi skolēnu skaits samazinājās. Aktīvi skolēni piedalījušies lūžu un makulatūras vāšanā. Liels mīnuss skolas mācību darbā vēl ir telpu trūkums, daudzas klasses caurstaigājamas.

Zalves ciema bibliotekārē b. Janovska pastāstīja, ka lasītāju skaits pāudezis līdz 310. Aktīvākie lasītāji ir bb. Petrovskis, Dzene, skolēni P. Cvetkovs, L. Udris. Biblioteka noorganizēta lasītāju konferencei par Dagnījas Zigmontes romannu «Jūras vārti».

Aizvadītajā gadā tautas nama noticis 31 sarokums. Iestudētas 2 vairākācieni lugas un 6 viencīlieni, lasītas lekcijas, organizēti mutvārdu žurnāli, jautājumi un atbilstību vakari. Lielu atsaucību guva Anerauda lugas «Tava vieta» iestudējums. Aktīvi piedalās organizatoriskā darbā mežsargs I. Vāverāns, feldšere M. Sprūde. Lielu palīdzību sniedza kultūras pasākumu organizēšanā Zalves lauku slimnīcas kolektīvs, kura darbinieki ari paši atsaucīgi piedalās deju kolektīva nodarbībās.

Dramatiskā kolektīvā aktīvi darbojas Kārlis Dreijers, Juris Spakovs, Livija Zālīte, Berta Skruse. Rosīgi piedalās deju kolektīvā un sieviešu dziesmu ansamblī skolotāja Dz. Zariņa. Ne mazāk atsaucīgi mākslinieciskā pašdarbibā ir ciema gados vecie jaudīgi M. Bulvīja, M. Stūre, O. Liepa, M. Juška, Ed. Juška, kuri piedalījās veco lauzu vakarā, kā arī citos prieķīsētumos.

Lielas grūtības rada kultūras pasākumi darbā telpu trūkums. Visi mēģinājumi notiek viena telpā. Nieloto klavītu vietā tuvākajos mēnešos iegādāsies jaunas. Pašreiz organizē jaukti kori, nodarbības sāks viru dubultkvartēs b. Kalniņa vadībā. Tās ir nedaudzus problēmas, kas iepriecina, bet citas arī nomāc vietējo kultūras darbinieku aktīvu. Pašākami, ka jaudīs jūt atbilstību par uzticību sabiedriskajiem pieņākumiem, cenšas tos labāk izpildīt.

V. Auzāne,
Jēkabpils rajona Zalves ciema tautas nama vadītāja

Pirmie— ciema aktivisti

Krustpils rajona Rožkalnu ciema iedzīvotāji, izpildot ikdienas uzdevumus sabiedriskajā darbā, nav aizmirsusi ari to, cik svarīgi ir savlaicīgi nomaksāt nodokļus. Tā kolhoza «Rekords» 19 kolhoznieku sētas ir pilnīgi nomaksājušas visa veida nodokļus par 1962. gadu.

Seit jāatzīmē, ka tieši pilsoņi, kuri ir atsaucīgi sabiedriskā darbā, ari pirmie nokārto maksājumus un

</

Olbaltumvielām bagāta kukurūzas skābbarība— lopkopības produktivitātes kāpināšanas rezerve

Jēkabpils rajona Dignājas kolhoza kukurūzas audzētāju pieredze

Dignājas kolhozā augsnes ir ļoti dažādas. Te sastopama kā māla smilts, tā smilšains māls, smilts un kūdras augsnes. Tā kā 1961. gada vidēji labas ražas ieguvāni visās brigādēs, jāsecina, ka augsnes izvēlei nav noteicīša loma kukurūzas audzēšanā. Noteicīšais faktors šajos apstākļos ir skābuma pakāpe. Kūdras augsnes ar paaugstinātu skābumu obligāti jākalķo, dodot pie tam pilnu kalķu devu — 10—12 tonnas uz hektāru. 1962. gadā 5. brigādē visus kukurūzai paredzētos laukus noteikti kalķosim.

Tirā smilts augsnē, mēslojot tikai ar minerālmēsliem, iegūta vidējā raža — 450 cnt no ha.

Mēs atzīstam, ka kukurūzas audzēšanai paredzētie lauki obligāti jāapar rudeni pilnā arāmkārtas dziļumā, pēc iespējas dodot rudeni arī organiskos mēslus. Par rudens aršanas nozīmi varējām pārliecināties 1961. gadā. 4. brigādē no rudeni apartā lauka ievācām par 100—150 cnt no ha augstāku ražu nekā no blakus esošā pavasarī artā lauka, kaut gan sējas laiks, priekšaugus un mēslojums bija vienādi.

Augsnes pavasara apstrādi sākām ar rudens arumu šķūšanu vai ečēšanu. Ja šo darbu neveic vai nokavē, zemes virskārta, it sevišķi smagākās augsnēs, sakalst. Lai sagatavotu sējai noecētu lauku, pietiek ar divreizēju kultivāciju, turpretī sakaltusi augne vairākkārt jāapstrāda ar smagām disku ečēšām un veltjiem. Tas aizkaķē kukurūzas sēju un lielā mērā sadārdzina produkcijas pašizmaksu. Augne kukurūzai, tāpat kā visām rušināmkultūrām, jāsastrādā sevišķi

rūpīgi, jo tas ir viens no galvenajiem faktoriem labas ražas iegūšanai. Lai izaudzētu labu kukurūzas ražu ar vālītēm piena dzeltengatavības fāzē, kā otrs faktors jāmin

pietiekošas mēslojuma devas. Trešajā brigādē, kur vidējā raža 35 ha platībā 1961. gadā bija 730 cnt no ha, atkarībā no mēslojuma atsevišķos laukos iegūta šāda raža:

Plati ba ha	Priekšaugus	Mēslojums vienam hektāram	Kukurūzas raža cnt no ha
4,5	cukurbieties	kūtsmēsli doti priekšaugam 30 t superfosfāts + kālijs 3 cnt amonijs salpērs virsmēslojumā 3 cnt kūdra + amonijs mēsli 5 t	700
6,0	kartupeļi	superfosfāts + kālijs 3 cnt amonijs salpērs 3 cnt kūtsmēsli priekšaugam 30 t kūtsmēsli 40 t	850
7,1	cukurbieties	superfosfāts + kālijs 3 cnt amonijs salpērs 3 cnt	1200

Superfosfātu un kālija mēslus devām pamatmēslojumā. Visbiežāk mūsu apstākļos kukurūzai trūkst slāpekļa. Bez slāpekļa augi pārstāj augt, lapas kļūst gaišas un vēlāk pat dzeltē. Lielākā slāpekļa vajadzība kukurūzai ir līdz ziedēšanas laikam. Lai vālites laikā nobirstu, nedrīkst nokavēt slāpekļa papildmēslojuma došanu. Slāpekļa mēslus dodam tikai virsmēslojumā tieši pie katras auga. Sādi virsmēslojot, gan tiek patērtēts vairāk laika un vajadzīgs vairāk darbas pēka, tomēr efekts ir daudz lielāks. Šo darbu aktīvi organizēja 3. brigādes posminieks A. Greiselis, kurš kopā ar gados vecajiem kolhozniekiem A. Zambrānu un K. Lāci krietiņi pastrādāja.

1961. gadā pieļāvām kļūdu augu virsmēslošanā pirmajā brigādē, kur uz dažiem laukiem slāpekļa mēslus izsēja izklaidus ar rokām. Tā rīkojoties, savairojām un nomēlojām nezāles. Vēlāk bija vajadzīgas palielinātas herbīdu devas un papildus

rindstarpu apstrāde nezālu iznīcināšanai.

1961. gadā mūsu kolhozam bija iedalīta vēlā kukurūzas šķirne «Odesas—10», kura mēsu apstākļos parasti nedod vālites. Tomēr kvadrātligzdās sētajai kukurūzai, ieguldīt katrā 2—3 sēklīnas, vālites piena dzeltengatavības stadijā paspēja nogatavoties. 1962. gadā sēsim šķirņu līniju hibrīdu — «Hibrīds Bukovinas—3», lai varētu iegūt vairāk barības vienību no viena hektāra. Tas izceļas ar paaugstinātu salīzītību un strauju attīstību augšanas sākumā, dod augstas zaļās masas un sausnes ražas. Labas augšanas apstākļos vālites mūsu republikā var sasniegt pīngatavības un piena dzeltengatavības fāzi, var pat ie-vākt graudus.

Tā kā iepriekšējos gados kolhozam nebija kukurūzas sējmašīnas, daļu platības, ko nevarējām paspēt apsēt ar rokām, sējām ar cukurbiešu sējmašīnu CON-2,8 60 cm attālās rindās. No 135 hektā-

riem 1961. gadā 75 hektārus apsējām kvadrātligzdās un 60 hektārus — rindsejā. Sējot ar rokām, vispirms ar kultivatoram KRN-2,8 pielikumi, mazliet iztaisnotiem plezneveida zariem lauku samarkējām abos virzienos. Ligzdas iesējām 2—3 sēklas un ar vieglu šķūci vai to pašu kultivatoru sēklas apbēra. Iestrā-

dāšanas dziļums — 8—10 cm. Sējas laiks atkarīgs no augsnes siltuma.

Noteikti esam par sēju kvadrātligzdās. Kaut gan nav izdarīti ipaši izmēģinājumi par dažādu sējas veidu priekšrocībām, tomēr ražas pa brigādēm pierāda kvadrātligzdu sējas pārākumu:

Brigāde	Platība ha	1961. gadā	
		Sējas veids	Kukurūzas raža cnt no ha
1.	35	Rindsejā	540
2.	20	Kvadrātligzdās	650
3.	35	Kvadrātligzdās	730
4.	15	Rindsejā	357
5.	10	Rindsejā	285
6.	20	Kvadrātligzdās	425

sējmašīnu CKTH-4, rindstarpu apstrādei jāpielieto arī četrīndru kultivators, lai novērstu augu izgriešanu saduras rindās.

Cenšamies pielietot tādus rušināmos rīkus, kas veidotu pēc iespējas seklākas vadīnas. Dzīlas vagas rada grūtības novākšanā ar kombainu, tas vairāk lūzt un bojājas, kratoties pa vagu izciļiem.

Iepriekšējo gadu pieredze rāda, ka daudzi mehanizatori, kas labi apguvuši mašīnas, darba rīkus un kukurūzas audzēšanas agrotehniku, pat lielākas platības apkopojot, ieguva augstas ražas. Šogad sējumu kopšanai izveidosim mehanizatoru posmu, kas apkops visas kukurūzas platības. Tās šogad aizņems 135 ha jeb 8,1% no visas arāmzemes.

Kukurūzai kā sulīgās barības bāzes komponentam ir svarīgākā un izšķirošā nozīme. Salīdzinājumam var minēt datus par mūsu kolhozā 1961. gadā audzētajām lopbarības kultūrām:

Kultūra	Raža cnt no ha	Ražots barības vienību	1 cnt pro- dukcijas pašizmaksu rbj.
Kukurūza	Skābbarības—392	7056	0,25
Cukurbieties	162,2	4217	1,87
Kartupeļi	90	2700	2,51
Ilggadīgo zālāju siens	29,4	1470	1,29

Tātad viens hektārs kukurūzas ar vidējo zaļās masas ražu 549 cnt jeb 392 cnt skābbarības deva par 2839 barības vienībām vairāk nekā cukurbieties un par 3356 barības vienībām vairāk nekā kartupeļi no tās pašas platības, pie kam darbas pēka patēriņš krietiņi vien mazāks. Taču šeit jāņem vērā tas, ka cukurbiešu vidējā raža bija zema, tātad tās nedeva maksimālo barības vienību daudzumu no viena hektāra. Kukurūzas skābbarības viens centners izmaksāja 10 reizes lētāk nekā centners kartupeļu.

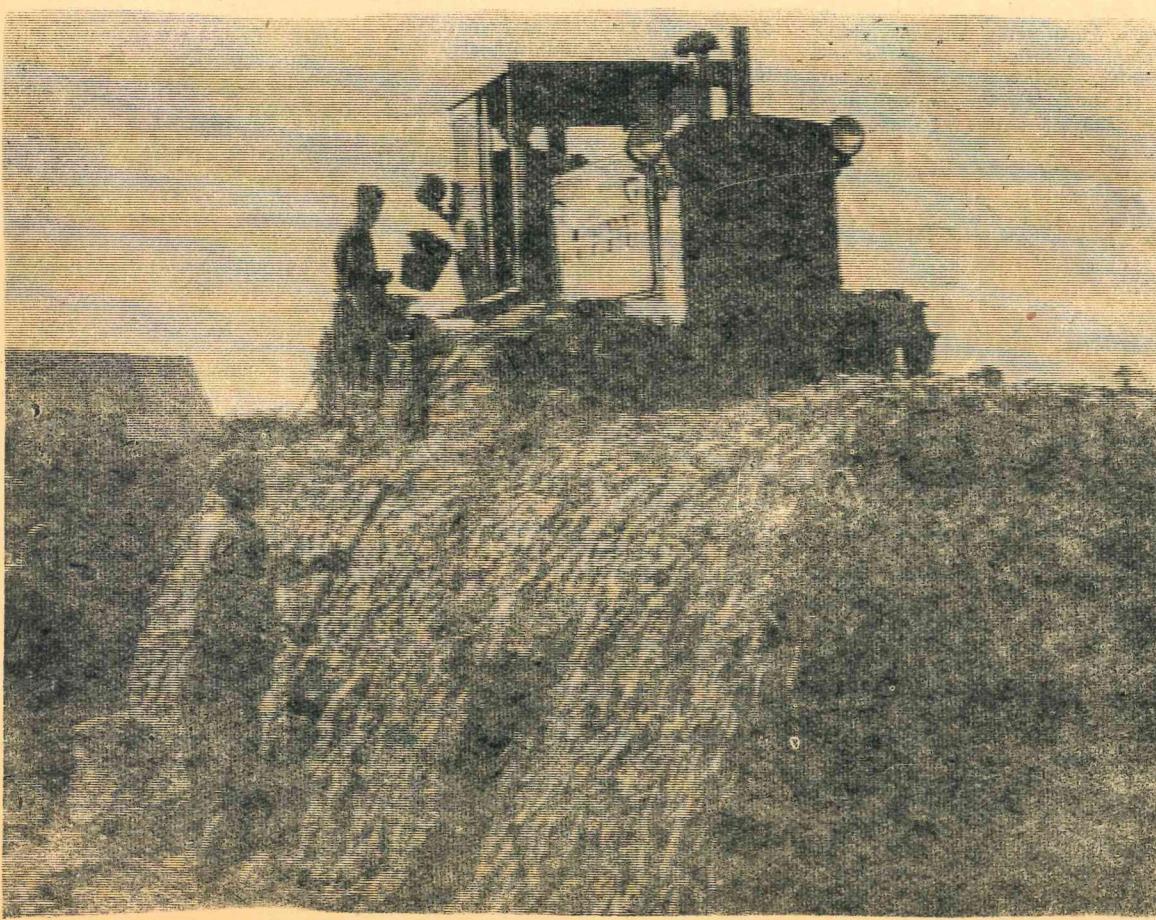
Viena kilograma piena ar tauku saturu 3,8% ražošanai, kā arī govs uzturētājbarībai nepieciešamas 9,4 barības

vienības. Viens hektārs kukurūzas masas dod ap 750 cnt piena, kamēr hektārs kartupeļu tikai 300 cnt piena. Nemot vērā teikto, kukurūzas ekonomiskā efektivitāte ir neliedzama.

1961. gadā Dignājas kolhozs saražoja 4700 t kukurūzas skābbarības. Praktiskas nozīmē, ka slaucamām govīm skābbarību dodam bez normas.

Kukurūzas sējumu palielināšana lopbarībai un tās ražības kāpināšana, kā arī kvalitātes uzlabošana ir neatliekams uzdevums, lai varētu izveidot stabilu lopbarības bāzi.

P. Zeltiņš,
Dignājas kolhoza agronom

Sāņus no pareizā ceļa

Jēkabpils vakara vidusskolā mācīcas cilvēki ar dažādām interesēm un nākotnes nodomiem, bet visus vieno kopēja lieliska išpašība — alkas pēc zināšanām. Šodien zināt vairāk nekā vakar, rīt — vairāk nekā šodien — tikai ar tādu mērāku var dzīvot pilntiesīgs sabiedrības locekis. Vai viņi ir išpaši kalumā ļaudis nekā citi? Nē. Atšķirība tikai tā, ka vakaros, kad beigusies darba diena, viņiem pietiek uzņēmības sēstības skolas solos, lai kertos pie mācību grāmatām. Mūsu pilsētā vien vakarskolnieku skaits sniedzas pāri pusotram simtam.

Vakarskolnieku pulkā ir arī Jēkabpils 11. ATK šofere komjauniete Anna Zvirbule. Nav tik viegli 20 gadu vecumā atteikties no daudzām vilinošām lietām, bieži vien no labas kina vai teātra izrādes, interesanta sarīkojuma, bet Anna saprot, ka pašreiz svarīgākais ir mācīties. Ne mazums laika paņem gīmene, kur pavis nesen klāt nāca jauns mazs pilsonis ar savām pamatošām tiesībām. Taču ar labu gribu Anna atrod visam laiku, pat piedālās vienā otrā skolā rīkotajā sabiedriskajā pasākumā.

To prasa visas tautas saimniecības intereses

Draudzīgi, ar lielu atbildības sajūtu dienesta pienākumus pilda Krustpils dzelzceļa stacijas darbinieki. Daudz neparedzētu grūtību viņiem sagādāja nesenie sniegputēji. Dienā vairākkārt vajadzēja tīrit sliežu ceļus, pārmijas. Cilvēki nerēinājās ar darba laiku, puteni. Visi dzelzceļa dienesta darbinieki — viens un sievietes nepārtrauktī bija savos postepos. Dzelzceļa kustība neapstājās ne uz mirkli. Sajās dienās dzelzceļnieku kolektīvs parādīja istu, gribētos teikt — komunistisku attieksmi pret darbu, saviem pienākumiem.

Dzelzceļa darbinieki to neuzskata par sevišķu varonību. Tas bija viņu pienākums, un dzelzceļnieki to godam izpildīja. Tanī pāšā laikā, kad dzelzceļnieki darīja visu iespējamo, lai nodrošinātu normālu satiksmi, daži mūsu klienti, piemēram, Krustpils kieģeļu rūpniecības strādnieki, kas iekrauj savus ražojumus pasūtītajos vagonos, neorganizēti, ar lielu novēlošanos veid darbu. Tā 14. martā četrus vagonus šeit iekrāva 10 stundās. Tas vairākkārt pārsniedz paredzēto ie-kraušanas laiku. Par šo vagonu ai urēšanu uzņēmums samaksāja 9,6 rubļus soda naudas. Lidzīgi vagonu iekraušana ieilga 15., 18., 19., 21. martā. Vagoni, kurus varētu izmantot citu svarīgu tautas saimniecības kravu pārvadāšanai, nostāvēja neprātīgi rūpniecības iekraušanas laukumā. Bez tam katru reizi uzņēmums maksā soda naudu.

Nesen dzelzceļa darbinieki noorganizēja kopēju sanāksmi ar savu klientu — uzņēmumu un organizāciju pārstāvjiem, lai vienotos par šo nebūšanu novēršanu. Diemžēl, stāvoklis nav jūtami uzlabojies.

Kāpēc kieģeļu rūpniecībā tiks neorganizēts iekrāvējūdarbs?

Tās ir zemās darba disciplinas sekas. Sevišķi pēc algas saņemšanas iekrāvējī kavē darbu, jo algas saņemšana te bieži saistīta ar iedzeršanām. Pietiekoši efektīvi n tiek izmantoti iekraušanas mehānismi, un rezultātā — vagonu dī stāvē. Varbūt kieģeļu fabrikas iekrāvēju brigādei nav pa spēkam īsā laikā vagonus piekraut? Nekā tam līdzīga. Ne vienreiz vien šeit īsā laikā, pat pirms termiņa iekrauj kieģeļus un citu produkciju.

Kieģeļu rūpniecības vadības, partijas, arod- un komjaunatnes organizācijām nopietni jāuzlabo darba disciplīna krāvēju brigādē, pareizi jāorganizē iekraušanas tehnikas izmantošana.

Sādas pašas pretenzijas jāizsaka Krustpils celtniecības pārvaldei, kas arī bieži aiztur dzelzceļa vagonus. Gausi iekraušana sokas Krustpils cukura fabrikā. Te joprojām v jākās posms — nepietiekoši spēcīgā iekraušanas tehnika.

Dzelzceļa vagoni nepiekārēti stāvēt iekraušanas un izkraušanas laukumos ilgāk par paredzēto laiku. To prasa visas tautas saimniecības intereses.

Pretstatot dzelzceļnieku darbu iekrāvējiem, atklājas nepievilcīga aina. Vieni cenšas darīt visu iespējamā, lai transports darbotos normāli, otrs to kavē.

Z. Bērziņa,
«Brīvās Daugavas» korespondentu punkta locekle Krustpils dzelzceļa stacijā

Jēkabpils rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas LĒMUMS Nr. 38

Par apgabalu vēlēšanu komisiju apstiprināšanu rajona darbaļaužu deputātu padomes papildus vēlēšanām

Pamatoties uz Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs 1951. gada 25. oktobra Dekrētu «Par deputātu vēlēšanu kārtību Latvijas PSR rajonu, pilsētu rajonu, ciemu un ciemu darbaļaužu deputātu padomes atsevišķos vēlēšanu apgabala izstājušos deputātu vietā»,

Jēkabpils rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja nolēm:

Apstiprināt apgabalu vēlēšanu komisijas rajona darbaļaužu deputātu padomes papildus vēlēšanām šāda darbaļaužu sabiedrisko organizāciju un biedrību pārstāvju sastāvā:

ĀBEĻU VELEŠANU APGABALA Nr. 8 VELEŠANU KOMISIJA

Komisijas priekšsēdētājs — JĀ-

Līdzīgu plēmēru varētu minēt daudz. Tādēļ ir nepatikami, ka starp šiem energiskajiem, dzīvespriecīgajiem jauniešiem jāsastopas ar tādiem, kas nākuši uz vakarskolu meklēt vieglāku dzīvi. Tā rudenī uz vienpadzīsto klasi atnāca Ilga Skadiņa. Uz direktorees jautājumu, kāpēc viņa pametusi Jēkabpils I vidusskolu, jaunietēs nebija ko paskaidrot. Ko gan viņa varēja sacīt? Visi apstākļi, lai mācītos skolā, Ilga bija. Vai gan teikt to, ka gribējās padzīvot vieglāku dzīvi, ka cerēja vakarskolā vieglāk nobeigt 11. klasi? Toreiz viņa solīja sākt strādāt. Tagad aizmiršanas visi solījumi un labā appremšanās. Kāpēc strādāt, ja var dzīvot bezdarbībā, klausīties radio, skatīties televīzori, iet uz kino, dejām. Pamestu dienas skolu, pēc pusgada Ilga Skadiņa pameta arī vakarskolu. Mācīties? Bet var taču dzīvot tāpat! Nelīdzēja skolotāju pūles atgriezt Ilgu skolā, nelīdzēja saruna komjaunatnes komitejā, kur Ilga, starp citu, stingri apsolīja kerties pie grāmatām un pabeigt vidusskolu. Tā tas arī palicis tikai solījums, tāpat kā visi iepriekšējie. Pēc vairāk nekā mēneša ilgas mācību ka-

vēšanas Ilgai pietika gribas tikai vienu dienu aiziet uz skolu. Tad viss atkal turpinājās pa vecam — stundu kavēšana, meli skolotājiem, biedriem.

Ko Ilga var sacīt sevis attaisnošanai? Neko. Ko varēs sacīt pēc gada, diviem, kad citi būs beiguši vakarskolu, turpinās mācības, iegūs specialitāti un būs iekļāvusies liejajā komunisma cēlājā pulkā? Neko! Jo bezmērīgi, nelietderīgi būs pavadīti gadi, meklējot siltu vietīnu, kur darbs «nelauztus kaulu, neprasītu arī nekādu sevišķu zināšanu. Veseligā kolektīvā dzīvos slimis, kropls locekis. Bet to nedrīkst pieļaut, nedrīkst samierināties, ka vēl mūsu sabiedrībā ir cilvēki, kas pazaudejusi dzīvē isto ceļu, maldās pa šaurām, aklām takām.

A. Biļuža,
Jēkabpils vakara vidusskolas 10. klases audzēkne

Sarakstīšanās ar lasītājiem

NERETAS JAUNIEŠI!

Savā rakstā redakcijai jūs sūdzāties, ka Neretas kultūras namā demonstrē kinofilmas sliktā tehniskā stāvokli, par gaidāmajiem pasākumiem kultūras namā afīšas izliek ar nokavēšanos, sarīkojumu repertoārs ir vienmērīgā un neinteresants, nav noorganizēti deju kursi. Atbilstoši Neretas ciemata izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Līdums,

Tiesām, pēdējā laikā kultūras namā kinofilmas saņēma sliktā tehniskā stāvokli. Tādēļ uzdoti kinoteātra mehāniķiem pirms seansu sākuma katru filmu rūpīgi pārbaudīt. Kultūras nama darbiniekam afīšas par gaidāmajiem sarīkojumiem jāizliek vismaz vienu nedēļu iepriekš, kā arī jānoorganizē deju kursi. Kultūras nama estrādes orķestri izmainījies dalibnieku sastāvs, kāpēc pašlaik iestudē jaunu deju repertoāru.

Jūsu protests pret to, ka maz interesantu vakaru kultūras namā, par kādiem jūs, acīm redzot, saucat karnevālus un deju vakarus, kad spēlē džesa mūzika, nav pamatojis.

Komunistiskās rītdienas cilvēka izaugsmei ar deju vakariem vien nepietiek. Mūsdienu jaunatnes atpūtai nepieciešami mutvārdu žurnāli, jautājumu un atbilstošu vakari, teatriskie sarīkojumi, kas dod daudz jauna, vērtīga un interesanta, līdz ar to pilnveido mūsu sabiedrības cilvēku.

* * *

SECES PADOMJU SAIMNIECĪBAS «BRÜVERU» MĀJU IEDZIVOTĀJIEM

Jūsu vēstulē minētās atbilstoši iestānai. Kā mums ziņo Seces padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Spule, «Brüveru» mājai nepieciešams kapitālremonts, kuru veiks vasaras vidū. Skursteni un krāsni izremontēs nekavējoties. Nodalas pārvaldniekiem dots rīkojums «Brüveru» lopu no-viētā sakārtot ugunsdzēšības rīku dēli.

*

PRIEKŠSĒDĒTĀJA VIETĀ
BO-LESLAVS TJARVE

— NO ZALVES LAUKUMA

— KĀ MĀKSĀT?

— KĀ MĀKSĀT?